

Aaltje Kraak. Ook wel genoemd Aaltje Otten. Driehonderd jaar geleden zorgde zij er per ongeluk voor, dat heel Hardenberg afbrandde. Op de kerk, de school en het huis van de weduwe Kruls na. Als zij wist wat er morgen gaat gebeuren, zou zij zich dan omdraaien in haar graf? Of aan de hemelpoort om een snipperdag smeken, zodat ze de feestelijkheden kan meevieren? Het is 8 mei wel haar dag. Aaltje Kraakdag. Met een lezing, de heruitgave van een boekje van een halve eeuw oud over de Grote Brand en Bengaals vuurwerk. Wat nog ontbreekt is de plaatsing van een heus Aaltje Kraakmonument, maar dat zit eraan te komen. Beeldend kunstenaar Arnoud Hol-

leman zorgt ervoor. Hij is ook de bedenker van het kunstproject, dat de schone titel draagt *Monument voor het verdwenen Hardenberg*. Het verhaal van Aaltje Kraak staat aan de basis van een Hardenbergse mentaliteitsgeschiedenis, zegt de kunstenaar. En de gemeente zegt het hem na. Een mentaliteitsgeschiedenis die zich kenmerkt door het spanningsveld tussen bouw en sloop, tussen vernieuwing en ontakeling. Ik heb altijd gedacht dat de boerenbevolking van Hardenberg na de brand van 1708 wel iets anders aan haar hoofd had, maar de mannen lieten blijkbaar het werk voor wat het was, de school werd gesloten wegens gebrek aan leerlingen, de huisvrouwen verlieten huis en haard, want er stond iets bijzonders te gebeuren: de start van een mentaliteitsgeschiedenis, het begin van een echt spanningsveld. En dat wilde natuurlijk niemand missen.

Ik weet het niet zeker, maar ik heb zo'n vermoeden dat kunstenaars tijdens hun opleiding aan de Kunstacademie meer dan de helft van de tijd bezig zijn met het

zich bekwamen in de verkoop van praatjes. Van het produceren van onbegrijpelijke kletsverhalen, die opdrachtgevers moeten verwaren zodat hen makkelijker het geld uit de zak valt te kloppen. Holleman kan er wat van, maar ook zijn kunstbroeder Michiel Kluiters beheerst het kunstje. Onlangs prees hij de leerlingen van het OLC aan de Parkweg, die zomaar durfden te zeggen dat ze niet gecharmeerd waren van zijn kunstwerk, dat bestaat uit digitale beeldschermen waar 'bewoners' van het LOC hun foto's kwijt kunnen. Knap en gedurfd van de leerlingen, maar vooral van de kunstenaar, vonden sommigen, die niet begrepen dat hij weinig anders kon zeggen in het openbaar. In de wandelgangen reageerde hij wel anders: domme boerenwichter, die geen verstand hadden van kunst. Want dat moet je wel hebben natuurlijk, verstand van kunst. Iets 'zomaar' mooi vinden is er niet bij. Nee, je moet er verstand van hebben en er moet een verhaal bij. Bijvoorbeeld dat het zo belangrijk is dat de interactie tussen de gebruiker en het LOC centraal komt te staan,

zoals Kluiters heeft bedacht. Pas als je dat door hebt begrijp je, dat het beeldschermenproject een briljante kunstuiting is.

Of is het geen aangeleerd trucje, maar blijken al die kunstenaars met hun zwamverhalen knettergek te zijn? Dat is ook goed mogelijk, maar dat is niet erg. Beter één goeie gek in een atelier dan tien in het wild. En er ontstaat natuurlijk af en toe best iets aardigs. Zoals dat hek tussen het LOC-terrein en de oude begraafplaats aan de Stationsstraat, met de tekst I Will Survive, ik zal overleven. Alleen dat erbij verzonnen verhaal detoneert. Dat verhaal zegt dat het kunstwerk een boodschap is aan de lezer; uiterst humaan, positief en altijd geldend voor iedereen. Wat uiteraard grote onzin is, want geen mens zal overleven. Niet letterlijk en niet in de herinnering. Soms voor even, maar ook dan niet meer dan een gedeelte van wat die persoon ooit was. Aaltje Kraak overleeft niet. En die Aaltje Kraakdag? Het zal haar worst zijn. En de meeste Hardenbergers na 8 mei ook. ■

Alcoholconsulent bindt strijd aan met drinkende pubers

HARDENBERG - De gemeente Hardenberg gaat een alcoholconsulent aanstellen. Dit is het nieuwste wapen in de strijd tegen het alcoholgebruik van jongeren. De nieuw te benoemen consulent gaat in september op kroegtocht met ouders van pubers, om hen bekend te maken met de gevolgen van alcoholgebruik op jonge leeftijd. Samen met het onderwijs wordt er aan gewerkt dat alle kinderen die in de gemeente Hardenberg naar school gaan, in de klas voorlichting krijgen over alcohol. Op basisscholen wordt een training gegeven om kwetsbare kinderen weerbaarder te maken. Ook kan de alcoholconsulent in gesprek gaan met verenigingen, horeca en supermarkten om te onderzoeken tegen welke problemen zij aanlopen, als ze het alcoholgebruik van jongeren willen verminderen. Overigens moet de gemeenteraad nog wel instemmen met dit plan van B&W.

Opheffing De Baanbreker

LUTTEN - De openbare basisschool De Baanbreker in Lutten sluit aan het eind van dit schooljaar de deuren. De school telt te weinig leerlingen om te kunnen overleven. Omdat er ook geen aanwas van nieuwe leerlingen is, zijn de vooruitzichten op verbetering van de situatie nihil. De school komt daarmee in hetzelfde rijtje te staan als de openbare scholen in Radewijk, Hoogenweg, Ebbenbroek, Bergentheim, Heemse (De Brink) en Hardenberg-centrum, scholen die al eerder ophielden te bestaan of door fusies hun eigen plek in de onderwijswereld verloren.

De leerlingen van De Baanbreker zullen een eindje verderop moeten gaan, met de fiets of het schoolbusje naar de op 3,4 kilometer afstand verwijderde o.b.s. Sluis Zes. Ook al een bedreigde school, zodat een fusie voor de hand ligt. Om aan te geven dat door de samenvoeging

van beide scholen een nieuwe basisschool ontstaat krijgt Sluis Zes een nieuwe naam, een nieuw onderwijskundig concept en minstens drie jaar lang een vaste groepsindeling. De school moet elan uitstralen, zodat niet nog meer ouders kiezen voor de katholieke school De Langewieke en de protestantse school Groen van Prinsterer. De kosten voor het leerlingenvervoer en voor de garantie dat drie jaar lang met een vaste groepsindeling wordt gewerkt, worden betaald met geld dat sluiting van De Baanbreker oplevert, namelijk 150.000 euro per jaar. Een deel van het onderwijspersoneel kan een plek krijgen in de nieuwe fusieschool. De overige personeelsleden kunnen worden geplaatst in bestaande vacatures op andere openbare scholen. Overigens was De Baanbreker al sinds 1996 geen zelfstandige school meer, maar een zogenoemde dislocatie van o.b.s. De Noorderkring in Slagharen.

Prijsuitreiking blijft in Hardenberg

Juryvoorzitter Jan Slomp was tevreden over de kwaliteit van de ingezonden verhalen.

© Roel Gritter

Nog één finale voor HHC

HARDENBERG - Heel voetbalminnend Hardenberg had zich zaterdag 3 mei opgemaakt voor een mogelijk kampioenschap van HHC. Het Stephanusplein was door de fanclub aangeveegd voor de huldiging en naast het bordes van het gemeentehuis was de muziekinstallatie al helemaal opgebouwd, maar de geluidstechnici konden onverrichter zake weer naar huis gaan. HHC was (nog) geen kampioen geworden. Dat lag overigens niet aan de spelers van HHC, want zij veegden de vloer aan met VVOG uit Harderwijk. Het was het Zwolse Be Quick dat roet in het eten gooide door geen punten te verspelen.

Winnen met 9-1, dat is een uitslag die normaal gesproken alleen op het scorebord staat als een bekerwedstrijd tegen een vierdeklasser wordt gespeeld. Niet, dat VVOG als een vierdeklasser speelde, maar het kwaliteitsverschil was zaterdag wel erg groot. En middenveld en voorhoede van HHC waren in grootse vorm, waardoor naar hartelust gecombineerd kon worden. De spelers van VVOG toonden wel erg veel respect en legden de HHC-ers meestijds geen strobreed in de weg. Alleen de eerste tien minuten waren voor VVOG. Niet wat voetbal

KOOPWONING - In Hardenberg zijn de prijzen van koopwoningen de afgelopen vijf jaar met 10 procent gestegen. Een woning kost nu gemiddeld 191.000 euro. In 2003 was dit nog 174.000 euro.

betreft, maar gelet op het aantal kansen. HHC-verdediger Michel Steggink liet zich - niet voor de laatste keer - wel erg makkelijk wegzetten door de bonkige VVOG-spits Edwin van Egteren. Dat leverde geen doelpunt op, maar komende zaterdag tegen Staphorst kan zo'n fout wel catastrofaal zijn.

Of het moet zijn dat de HHC-voorhoede net zo fris en fruitig speelt als afgelopen zaterdag, want dan zijn Hardenberger doelpunten 'appeltje eitje'. Eén keer vaker scoren dan de tegenstander, meer is niet nodig. Als dat zaterdag lukt mag de gemeentelijke schoonmaakdienst 's avonds wel een extra ploeg inzetten om het centrum schoon te vegen en zal bij veel Hardenberger vrouwen Moederdag iets later worden gevierd dan in voorgaande jaren. ■

HARDENBERG - "Waarom wordt de uitreiking van de Frits de Zwerverprijs in Hardenberg gehouden en niet in Kampen?", wilde dinsdagmiddag een jonge bezoeker weten tijdens de prijsuitreiking in het gemeentehuis van Hardenberg. Een logische vraag, omdat de organisatie in handen is van de stichting IJsselacademie, en die is gevestigd in Kampen. En misschien ook wel logisch omdat elk jaar, nu al voor de achtste keer, de winnaars afkomstig zijn uit de regio Kampen. Volgens burgemeester Meulman, die de prijzen uitreikte, was het niet meer dan normaal dat elk jaar een groep West-Overijsselaars naar Hardenberg reist: Frits de Zwerver is de schuilnaam van Frits Slomp die predikant was in Heemse (Hardenberg) en de prijs is een kleine tien jaar geleden ingesteld door het Frits de Zwerverfonds in Hardenberg, een fonds dat gevoed is door giften die de toenmalige burgemeester Smit heeft ontvangen bij zijn afscheid van Hardenberg. De prijs hoort bij Hardenberg en dat blijft zo.

De jury onder voorzitterschap van Jan Slomp, zoon van Frits de Zwerver, had de eerste prijs toegekend aan de 18-jarige Eddy Aangeenbrug uit Emmeloord voor zijn verhaal *De brug*. "Een geboren schrijver", zo typeerde de jury de leerling van het Pieter Zandt College in Kampen. Niet zo vreemd, want de jonge schrijver is al voor de derde keer in de prijzen gevallen. In 2006 was hij ook de beste en in 2007 wond hij de tweede prijs.

Het thema van de wedstrijd was dit jaar *Honger*. Een actueel thema, vond burgemeester Meulman, zelfs

bij de millenniumdoelstelling van de Verenigde Naties staat bestrijden van honger op de eerste plaats. Voorzitter Jan Slomp noemde het zelfs meer dan een thema, namelijk een bikkelharde werkelijkheid. Eddy Aangeenbrug had in zijn verhaal een hongertocht in de jaren veertig en een voedseltransport in de jaren tachtig met elkaar verweven. In beide verhaallijnen speelt een brug een belangrijke rol.

Zo'n brug was in meer verhalen terug te vinden, vertelde Jan Slomp, met name de IJsselbrug in Zwolle. "En het viel ons op dat die brug het decor vormde van veel geweld.

Mensen die bij de brug worden doodgeschoten, of die van de brug het water in worden gekieperd. Blijkbaar wordt het beeld dat jongeren van de Tweede Wereldoorlog hebben steeds zwart-witter, alsof je alleen maar goede mensen en slechteriken had. Maar misschien heeft het ook wel te maken met de verruwing van de samenleving."

Dat brute geweld zat niet in het verhaal van de winnares van de tweede prijs, de 18-jarige Grietje Troost uit Staphorst, net als Eddy Aangeenbrug leerling van het Pieter Zandt College in Kampen. Ook geen onbekende van de jury overigens, want zij was in 2005 de winnares van de schrijfwedstrijd. Haar inzending, getiteld *Hongertocht*, vertelt het verhaal van de ellende die mensen op zoek naar voedsel moesten meemaken. De derde prijs was voor het verhaal *Dichtbij en toch veraf* van de 17-jarige Erwin Bisschop uit Zwolle.

De enige deelnemer uit Hardenberg, de eerste in acht jaar die een verhaal had ingezonden, viel niet in de prijzen. ■